

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517205996
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7517205996.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu W. V., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/X, XXX XX Č.S., zast. Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia 3.042,10 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č. k. 10Csp/124/2017-234 zo dňa 14.1.2020, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 10Csp/124/2017 - 157 zo dňa 25.10.2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.042,10 Eur spolu s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 13.8.2013 do zaplatenia (I.) konania o zaplatenie finančného zadost' učenienia zastavil (II.) a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť trovy konania v celom rozsahu (III.) Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením č. k. 2Co/44/2019 zo dňa 22.8.2019 zrušil odvolaním napadnutý rozsudok, v zaväzujúcom výroku a vo výroku o trovách konania, a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. Okresný súd Košice - okolie rozsudkom č. k. 10Csp/124/2017-234 zo dňa 14.1.2020 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.042,10 Eur (I.) a tiež trovy konania prvého stupňa v celom rozsahu a trovy odvolacieho konania v celom rozsahu (II.).

3. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 3.042,10 titulom bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 30.8.2013 dve Zmluvy o revolvingovom úvere, č.8500030807 (zmluva č.1) a č. 8500030808 (zmluva č. 2), na základe ktorých mu žalovaný poskytol úvery vo výške 1.170,- Eur, ktoré sa žalobca zaviazal splatiť v 42 mesačných splátkach po 62,69 Eur, pri úrokovej sadzbe vo výške 70,02 % a RPMN 69,69 %. Úvery splácal od 1.10.2013 do 1.3.2017. Súčasťou zmlúv boli aj Dohody o poskytnutí služby, za ktoré odplatu vo výške 168,17 Eur, za každú Dohodu, si žalovaný jednostranne započítal voči pohľadávke žalobcu na sumu úveru. Dňa 11.10.2013 žalobca uzatvoril so žalovaným ďalšiu Zmluvu o revolvingovom úvere, č. 8500033143 (zmluva č. 3), na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur, pri úrokovej sadzbe vo výške 70,01 % a RPMN 69,79 %. Súčasťou tejto Zmluvy bola taktiež Dohoda o poskytnutí služby,

za ktorú odplatu si žalovaný jednostranne započítal voči pohľadávke žalobcu na sumu úveru. Žalobca poukázal na nesprávne vypočítanú hodnotu RPMN, ktorá nezahŕňala všetky náklady spojené s úverom, a vysokú úrokovú sadzbu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. V dôsledku toho mal za to, že Zmluvy neobsahujú náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ a k/, v dôsledku čoho sa poskytnuté úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov. Na Zmluvu č. 8500030807 uhradil sumu 1.845,97 Eur, pričom mu bol poskytnutý úver len vo výške 1.101,83 Eur, potom preplatok činí 844,14 Eur. Na Zmluvu č. 8500030808 uhradil sumu 1.743,97 Eur, pričom mu bol poskytnutý úver len vo výške 1.101,83, potom preplatok činí 842,14 Eur. Na Zmluvu č. 8500033143 uhradil sumu 2.640,07 Eur, pričom mu bol poskytnutý úver len vo výške 1.284,25 Eur, potom preplatok činí 1.385,82 Eur. Výška bezdôvodného obohatenia potom predstavuje sumu 3.042,10 Eur. Žalovaný nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu, žiadal žalobu zamietnuť a vzniesol námietku premlčania.

4. Súd prvej inštancie vec posúdil v zmysle § 2 písm. d/, § 9 ods. 2, § 11 písm. a/, písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) § 52 ods. 2, § 107 ods. 1, § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žalovaným poskytnuté úvery sú v zmysle § 11 ZoSÚ bezúročné a bez poplatkov, keďže neobsahujú správny údaj o RPMN a dohodnutá úroková sadzba je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Na strane žalovaného preto došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 3.042,10 Eur, ktoré je povinný vydať žalobcovi.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol včas podaným odvolaním žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (CSP) a nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie o nesprávnosti výpočtu RPMN. Namietal, že súd nevykonal žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval nesprávnosť tohto výpočtu. Taktiež nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie, ktorým porovnával výšku úrokovej sadzby s RPMN, v dôsledku čoho dospel k záveru, že hodnota RPMN bola vypočítaná nesprávne. Súd vôbec nezvážil fakt, že vyjadrenie ročnej úrokovej sadzby je (nesprávne) vyššie, ako v skutočnosti. Napadol aj záver súdu o neplatnosti úrokovej sadzby. Tvrdil, že každá úverová zmluva sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a vzhľadom k tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, vzťahujú sa na ňu aj ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Základná regulácia úrokov vyplýva z § 502 Obchodného zákonníka a ako lex specialis má prednosť pred Občianskym zákonníkom. Súd prvej inštancie neposúdil prejednávajúcu vec podľa príslušných ustanovení a dospel k nesprávnej závere o neplatnosti celej úverovej zmluvy v dôsledku rozporu výšky úrokovej sadzby s dobrými mravmi. Nesúhlasil ani s posúdením námietky premlčania, keďže súd prvej inštancie nezohľadnil, to že si žalobca najprv uplatnil nárok v nižšej výške a až v priebehu konania rozšíril žalobnú požiadavku. Suma zodpovedajúca rozdielu čiastok 3.042,10 Eur a 2.845,44 Eur (196,66 Eur) bola uplatnená až po uplynutí premlčacej doby, preto je vyhodnotenie námietky premlčania v tejto časti v rozpore so zákonom. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že neposúdil vec podľa príslušných zákonných ustanovení a dospel k nesprávnej závere o neplatnosti celej úverovej zmluvy.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) posúdil odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozsudok je vecne správny, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.6.2020 o 10:05 hod v pojednávacej miestnosti č. dv 202, II. poschodie Krajského súdu v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli riadne zverejnené v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

9. Odvolateľ vo svojom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorý sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorý sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

12. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. j. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a tomu predchádzajúcemu procesného postupu súdu prvej inštancie dospel k záveru, že vo veci bolo vykonané dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy súd vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Uplatnený nárok žalobcu správne právne posúdil, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces.

14. Odvolacie námietky odvolateľa boli v prevažnej väčšine už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé sponchybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie a na tieto odkazuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva nasledovné:

16. Právna úprava zmluvy o úvere je obsiahnutá v Obchodnom zákonníku. Všeobecná právna úprava spotrebiteľských zmlúv je obsiahnutá v Občianskom zákonníku. Zákon o spotrebiteľských úveroch je však špeciálnou úpravou v porovnaní s právnou úpravou v Obchodnom zákonníku aj s právnou úpravou v Občianskom zákonníku, v prípade ak sa poskytuje úver spotrebiteľovi. Spotrebiteľ je v zmysle § 2 písm. a/ ZoSÚ fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Je nepochybné, že v tomto prípade ide o spotrebiteľský spor vyvolaný zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže na jednej strane vystupuje žalovaný ako veriteľ - fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Predmetnú vec je preto potrebné posudzovať v zmysle lex specialis, ktorým je zákon o spotrebiteľských úveroch. V § 9 stanovuje predmetný zákon obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v prípade ich absencie stanovuje v § 11 sankciu, a to bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Ak Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala zákonné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2, je povinnosťou súdu ex offo posúdiť úver, poskytnutý na základe takejto zmluvy, ako bezúročný a bez poplatkov.

17. V súvislosti s výškou úrokovej sadzby odvolací súd konštatuje, že táto je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi nakoľko úrokové sadzby za obdobné úvery sa v rozhodnom období pohybovali na úrovni 13 %. Úroková sadzba dohodnutá v zmluvách, na základe ktorých žalovaný poskytol žalobcovi

úvery vo výške 70,01 % a 70,02 % potom viac ako 5- násobne prevyšuje obvyklú úrokovú sadzbu za obdobné úvery.

18. Odvolací súd ďalej poukazuje aj na nesprávnu, a zároveň zavádzajúcu výšku RPMN, keďže táto je nižšia ako úroková sadzba. Matematickým výpočtom a logickým vyvodením je jednoznačne nutné konštatovať, že nakoľko RPMN musí zahŕňať výšku úrokovej sadzby ako aj ďalšie poplatky súvisiace s úverom, nemôže byť táto hodnota nižšia ako výška úrokovej sadzby. Táto skutočnosť už sama o sebe svedčí o tom, že RPMN bola vypočítaná nesprávne.

19. Správnosť záveru o tom, že úver poskytnutý žalovaným je bez úrokov a bez poplatkov potvrdzuje aj existencia rozdielnych hodnôt RPMN v Žiadosti o poskytnutie úveru a v Údajoch o schválenom spotrebiteľskom úvere. Vychádzajúc z § 9 ods. 2 ZoSÚ zákon pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyžaduje písomnú formu, inak sa takáto zmluva považuje podľa § 11 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov. Zmluva sa uzatvárala na formulári veriteľa, označenom ako Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu. Pre platnosť a vznik zmluvy sa vyžadoval podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom aj veriteľom. Obsahom zmlúv v čase, kedy žiadosti o úver revolvingového typu podpisoval žalobca neboli všetky potrebné údaje o schválenom úvere, preto ani nemohlo dôjsť k ich písomnej akceptácii žalobcom. Z uvedeného je nutné jednoznačne vyvodiť, že dlžník podpísal iba Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, teda návrh na uzavretie zmluvy. Pri podpise zmlúv žalobcom neboli spotrebiteľské úvery individualizované všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch. Bod 6. Zmluvy (Údaje o schválenom úvere), obsahoval nové údaje (v zmluve č. 1 a č. 2 - RPMN 69,69 %, v zmluve č. 3 - RPMN 69,79 %) odlišné od údajov uvedených v Žiadosti žalobcu (v zmluve č. 1 a č. 2 - RPMN 70,02 %, v zmluve č. 3 - RPMN 70,01 %), čo nemožno posúdiť inak, ako odmietnutie návrhu ako celku, zánik pôvodného návrhu, a za splnenia podmienok v § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa takéto konanie považuje za nový návrh so zmeneným obsahom. Pritom nebolo preukázané ani tvrdené, aby žalobca takýto nový návrh písomne akceptoval. Odvolací súd preto musí konštatovať, že žalobcovi bol predstretý nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru, a to bez toho, aby žalobca následným písomným právnym úkonom prijal tento nový návrh. Zmluvy, na základe ktorých žalovaný poskytol žalobcovi úvery sú aj pre nedostatok písomnej formy v zmysle § 11 ZoSÚ bezúročné a bez poplatkov. Ak mal žalovaný v úmysle poskytnúť žalobcovi úver na základe iných podmienok, ako boli uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov bodu č. 6 Zmluvy označeného ako „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“. Je zrejmé, že žalobca v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru nemal vedomosť o výške RPMN, resp. bola mu známa len „predpokladaná RPMN“, pričom konkrétnu výšku RPMN vzťahujúcu sa na daný úver žalovaný až následne, po podpise zmluvy žalobcom, uviedol v bode č. 6 Zmluvy. Hodnota RPMN musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu. V opačnom prípade by sa minulo účinku ustanovenie § 9 ods. 2 zákona ZoSÚ, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené, úvery poskytnuté žalobcovi na základe zmluvy č.1. zmluvy č. 2 a zmluvy č. 3, ktoré nespĺňali, čo do formy a obsahu zákonné požiadavky vymedzené § 9 ZoSÚ, sú v súlade s § 11 citovaného zákona bezúročné a bez poplatkov, a na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie prijatím plnenia prevyšujúceho žalobcovi poukázanej sumy úverov. Bezdôvodné obohatenie je žalovaný povinný vydať v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka.

21. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalovaný v odvolaní uvádza skutočnosti, ktoré nekorešponujú s rozhodnutím a odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie. Ide o tvrdenie, že súd dospel k záveru neplatnosti celej úverovej zmluvy, čo nie je pravdou. Súd prvej inštancie nikde nekonštatoval neplatnosť celej úverovej zmluvy, iba urobil záver o tom, že je bez úrokov a bez poplatkov. V súvislosti s v odvolaní vznesenou námietkou premlčania nároku žalobcu po rozšírení žaloby (t. j. rozdielu medzi pôvodne uplatnenou sumou a sumou po rozšírení žaloby) odvolací súd z obsahu spisu zistil, že po rozšírení žaloby o tento nárok, žalovaný proti už rozšírenému nároku námietku premlčania neuplatnil, urobil tak až v odvolaní, preto sa na ňu nemôže prihliadať (§ 366 CSP).

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní nebol žalovaný ako odvolateľ úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobcovi žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).